

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 1 Pv 692/16/1103-33
EEČ: 2-10-268-2019

Bratislava III 10.04.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 13 XXXXX, Slovensko

povolanie: upratovačka

väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinená XXXXX dňa 20.04.2016 v presne nezistenom čase v ranných hodinách v
Bratislave v byte na ulici Júnovej č. 1 manipulovala so svojou maloletou dcérou S.T.,
nar. XXXXX takým spôsobom, že ležiac pri postieľke svojej maloletej dcéry, túto
prevracala z polohy na brucho do polohy na chrbát v smere cez pravú stranu tela a
pravú ramennú oblasť a spôsobila tým maloletej poškodenej S.T., nar. XXXXX
zlomeninu horného konca pravej ramennej kosti s dobou liečenia tri týždne,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave
III Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto- západ sp. zn. ORP-1001/NMZ-B3-2016

zo dňa 02.11.2016 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto- západ sp. zn. ORP-1001/NMZ-B3-2016 zo dňa 01.03.2017 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že obvinená XXXXX dňa 20.04.2016 v presne nezistenom čase v ranných hodinách v Bratislave v byte na ulici Júnovej č. 1 manipulovala so svojou maloletou dcérou S.T., nar. XXXXX takým spôsobom, že ležiac pri postieľke svojej maloletej dcéry, túto prevracala z polohy na brucho do polohy na chrbát v smere cez pravú stranu tela a pravú ramennú oblasť a spôsobila tým maloletej poškodenej S.T., nar. XXXXX zlomeninu horného konca pravej ramennej kosti s dobou liečenia tri týždne.

Ustanovenie § 215 ods. 1 Tr. poriadku upravuje postup vybavenia veci, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie, resp. aj vznesené obvinenie určitej osobe. Ak sa splní niektorá z podmienok uvedených v tomto odseku, trestné stíhanie sa musí zastaviť. Dôvody zastavenia trestného stíhania sa tu uvádzajú taxatívne. Rozhodnúť podľa tohto odseku možno len vtedy, keď bola vec dostatočne objasnená v rozsahu nevyhnutnom na také rozhodnutie. (§ 2 ods. 10).

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku prokurátor (ak bolo začaté trestné stíhanie vo veci aj policajt) zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Dôvodom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku je súčasné splnenie podmienok, že skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie, nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Okolnosť, že skutok nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu, musí byť vykonaným dokazovaním riadne zistená.

Trestným činom je v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že o trestný čin sa jedná iba vtedy, ak sú súčasne splnené všetky jeho obligatórne (povinné) podmienky, ktorými sú protiprávnosť a formálne znaky, t.j. znaky niektorej skutkovej podstaty trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona. Ak splnenie ktoréhokoľvek z obligatórných znakov skutkovej podstaty absentuje, nemôže sa jednáť o trestný čin, avšak nemožno vylúčiť, že sa jedná o iné protispoločenské, a v prípade právom upraveného vzťahu, i protiprávne konanie, spravidla však menšej závažnosti (priestupok, iný správny delikt, porušenie záväzku vzniknutého z veriteľsko-dlžníckych vzťahov upravených normami tzv. civilného práva ako je právo občianske, obchodné, pracovné a rodinné a pod.), na základe čoho štát, zastúpený zákonodarcom nepovažuje za správne a ani potrebné takého konanie postihovať metódami a prostriedkami trestnej represie, ktoré sú v každom právnom štáte tzv. *ultima ratio* t.j. krajnými prostriedkami postihu protiprávneho konania najhrubšieho charakteru, pri ktorých ostatné metódy odstránenia protispoločenského a protiprávneho konania spravidla zlyhávajú a ktoré zároveň ochraňujú také vzťahy, na ktorých ochrane má záujem celá spoločnosť.

Podľa 156 ods. 1 Tr. zákona sa prečinu ublíženia na zdraví dopustí ten, kto

inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Z uvedeného je zrejmé, že ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia, ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pričom treba vychádzať z ustálenej právnej praxe, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, resp. pracovnej neschopnosti, musí trvať najmenej 7 dní.

Ide o úmyselný trestný čin a na naplnenie subjektívnej stránky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona teda nestačí, že páchateľ konal úmyselne, musí sa preukázať, že jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví.

Za okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby sa považuje to, ak páchateľ spáchal trestný čin preto, lebo porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona.

Za porušenie dôležitej povinnosti treba však pokladať len porušenie takej povinnosti, ktorá má za následok spôsobenie ublíženia na zdraví.

Podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala konkrétna osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia.

Základnými materiálnymi podmienkami na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia je kumulatívna existencia skutočností, že stíhaný skutok sa stal a že tento vykazuje všetky znaky určitého (stíhaného) trestného činu. Na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia voči konkrétnej osobe je rovnako nevyhnutné, aby reálne (skutočne) existoval dostatočne odôvodnený záver, že skutok spáchala práve táto osoba. To znamená, že prijatie tohto záveru musí byť podložené zákonne vykonanými dôkazmi, ktoré vo svojom súhrne s vyššou mierou pravdepodobnosti odôvodňujú konštatovanie, že skutok spáchala určitá osoba. V rámci postupu v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. musí byť okrem iného v dostatočnej kvalite ozrejmená skutočnosť, že stíhaný skutok vykazuje všetky zákonné znaky konkrétneho trestného činu.

Z dôkazov zadovážených povereným príslušníkom PZ pred vznesením obvinenia, ktoré tvorili obsah vyšetrovacieho spisu, a to najmä zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva odvetvia chirurgia, traumatológia XXXXX, lekárskeho správ a ďalších listinných vyplývali konkrétne skutočnosti dokumentujúce skutkové okolnosti, ktoré zároveň dostatočne odôvodňovali záver, že sa stal skutok, ktorý vykazuje zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2

písm. a) Tr. zákona a bol dostatočne odôvodnený predpoklad, že sa skutku dopustila obvinená XXXXX.

Zo znaleckého posudku znalca XXXXX vyplýva, že maloletá S. T., nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX utrpela zlomeninu horného konca ramennej kosti vpravo bez posunu úlomkov, pričom zranenie vzniklo jednoznačne vonkajším násilím intenzívneho charakteru a to buď pádom, úderom alebo neodbornou brutálnou manipuláciou. K vzniku uvedeného zranenia muselo pôsobiť vonkajšie pomerne intenzívne násilie, pretože horné rameno nebolo vyklíbené, ale zlomené vplyvom vonkajšieho násilia. Podľa znaleckého posudku charakter zranenia nezodpovedá skutočnosti ako udávajú rodičia XXXXX a XXXXX. Doba liečenia S.T. je do 42 dní a zranenie je charakterizované ako ľahké. Zranená S.T. mala v dôsledku zlomeniny fixovanú hornú končatinu, z dokumentácie neboli zistené žiadne komplikácie, ktoré by predĺžili čas hojenia, ale v danom prípade keďže sa jedná o poškodené dieťa môže byť zvýšená lomivosť kostí čo treba však klinickým a laboratórnym vyšetrením dokázať.

Vzhľadom k tomu, že vyšlo najavo, že v prípade poškodenej maloletej sa jedná o dieťa so závažnou vrodenou diagnózou, bolo potrebné pribrať do konania znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia chirurgia so špecializáciou na detských pacientov XXXXX, ktorý v znaleckom posudku uviedol, že maloletá S. . nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX utrpela zlomeninu veľkého hrboľa bez posunutia, pričom zranenie vzniklo vonkajším nárazom, pádom, úderom alebo nesprávnou manipuláciou s dieťaťom pri intenzívnej rehabilitácii. Podľa znalca zranenie maloletej nezodpovedá matkou popisovanej skutočnosti, pretože podľa matkinej výpovede sa dané poranenie pravej hornej končatiny udialo počas spánku dňa 20.04.2016, kedy matka mala maloletú nevhodným spôsobom pretočiť v postieľke a následne malá reagovala plačom. Pri vyšetrení na chirurgickej ambulancii dňa 20.04.2016 o 11.16 hod. bola maloletá vyšetrená na oddelení urgentného príjmu v Detskej fakultnej nemocnici v Bratislave, kde bol palpačný, fyzikálny ako aj funkčný nález na pravej končatine úplne negatívny. Keďže bol nález negatívny- zlomenina tam nebola. K zraneniu muselo dôjsť v čase po odchode z ambulancie dňa 20.04.2016 o 11.16 hod do 21.04.2016 o 17.04 hod. Zranenie síce mohlo vzniknúť tak, ako ho popisuje obvinená, ale časové údaje a následné vyšetrenia tomu nezodpovedajú. K zraneniu s vysokou pravdepodobnosťou došlo po prvom chirurgickom ošetrení. Dĺžka liečenia takejto zlomeniny je tri týždne u dieťaťa vo veku 1 roku.

K obsahu znaleckého posudku bol vypočutý znalec XXXXX, ktorý vo výsluchu uviedol, že sa jedná o charakter zranenia s nie veľkou intenzitou násilia, ktoré si mohlo dieťa spraviť aj samé, resp. malým pôsobením cudzej sily ako napr. pri otáčaní v postieľke. Nakoľko išlo o odlišné tvrdenie oproti písomnému znaleckému posudku (v písomne podanom znaleckom posudku znalec uviedol, že mechanizmus vzniku zranenia maloletej poškodenej bol vonkajší pád, úder, ale mohla to byť aj manipulácia s dieťaťom pri intenzívnej manipulácii) a pochybnosti o správnosti znaleckého posudku vznikli aj s ohľadom na závery iného znalca XXXXX, ktorý v závere svojho znaleckého posudku uviedol, že zranenie maloletej vzniklo jednoznačne vonkajším násilím intenzívneho charakteru a to buď pádom, úderom alebo neodbornou brutálnou manipuláciou, bol v zmysle § 146 Tr. poriadku požiadaný znalec XXXXX o vysvetlenie- odstránenie rozporuplných tvrdení o mechanizme vzniku zranenia maloletej poškodenej v písomne podanom

znaleckom posudku oproti jeho výsluchu zo dňa 06.03.2018. Vo výsluchu znalec uviedol, že mechanizmom vzniku zranenia mohol byť pád, úder alebo manipulácia s dieťaťom vrátane rehabilitácie, ktorá sa môže vykonávať aj proti odporu dieťaťa. Pričom tá manipulácia môže byť zavinená cudzou osobou alebo samotným dieťaťom a to napríklad pri prudkom otočení dieťaťa s tým, že má zakliesnenú končatinu v mriežke postielky alebo sieťke alebo iným spôsobom zakliesnenú o nejakú hranu, ktorá mu bráni v pohybe a pri prudkom pohybe tela si môže takéto zranenie spôsobiť aj samotné dieťa. Druhá vec je v prípade teda ako tvrdí matka pokiaľ s dieťaťom manipulovala, mohla s ním manipulovať v čase, keď malo dieťa končatinu zaklinenú a tým mohlo vzniknúť takéto zranenie. Uvedené zranenie môže taktiež vzniknúť napríklad pri vyberaní dieťaťa z postielky, keď sa ono zachytí rukou alebo inou končatinou alebo taktiež pri rehabilitácii, keď sa cvičí s dieťaťom proti jeho odporu. Znalec sa vyjadril k znaleckému posudku XXXXX v tom zmysle, že XXXXX sa venuje dospelým pacientom, kde tento typ zlomeniny pod okosticou ani neexistuje a je to výlučne zlomenina detského veku. Nejde o zlomeninu celej kosti, ale u detí je to prasklinka v kostenej časti, pričom táto kostená časť je obalená v okostici ako puzdrom, ktoré však roztrhnuté nebolo. Keby bolo pôsobené väčším násilím tak ako to uviedol znalec XXXXX tak by došlo aj k poškodeniu puzdra- okostice, došlo by k jej roztrhnutiu.

Vzhľadom k tomu, že uvedení znalci pri svojich znaleckých úkonoch nedospeli k totožným záverom predovšetkým ohľadom mechanizmu vzniku zlomeniny ramennej kosti poškodenej maloletej S. T. a stupňa intenzity pôsobiaceho vonkajšieho mechanického násilia na anatomickú oblasť pravej ramennej kosti ako aj vzhľadom na osobitosť prípadu- (ide o dieťa so závažným vrodeným genetickým ochorením) bol do konania podľa § 147 ods. 1 Tr. poriadku pribratý ústav- Ústav súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Jesseniova lekárska fakulta UK a Univerzitná nemocnica Martin na podanie posudku ohľadne vyhodnotenia zranenia poškodenej maloletej a mechanizmus jeho vzniku.

Zo znaleckého posudku vyššie uvedeného ústavu vyplýva, že maloletá S. T. nar. XXXXX, utrpela subperiostálnu (podkosticovú) zlomeninu horného konca pravej ramennej kosti, ktorá bola spôsobená násilím slabej až nanajvyš stredne silnej intenzity. V danom prípade sa jednalo o banálnu jednoduchú neúplnú zlomeninu horného konca pravej ramennej kosti typu torus, zlomeninu špecifickú pre detský vek. Ide o poranenie ľahkého charakteru, ktorého doba liečenia sa u detí stanovuje na približne tri týždne. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že v danom prípade je možné pripustiť vznik (mechanizmus) zlomeniny napr. pri silnejšom uchopení pravej hornej končatiny v oblasti ramena inou osobou s následným prudším potiahnutím alebo trhnutím hornou končatinou alebo razantnejšou manipuláciou s pravou hornou končatinou s následným pritlačením alebo zapáčením pravej hornej ramennej oblasti oproti prekážke. K zlomenine mohlo tiež dôjsť pri razantnejšom prevracaní poškodenej z polohy na bruchu do polohy na chrbát v smere cez pravú stranu tela a pravú ramennú oblasť pri súčasnom neprirodzenom anatomickom postavení pravej hornej končatiny. K poraneniu mohlo dôjsť tak, ako to uvádza matka poškodenej XXXXX, teda manipuláciou s pravou hornou končatinou pri pretáčaní dieťaťa. Je možné pripustiť i tú alternatívu vzniku vyššie opísanej zlomeniny, že táto mohla byť spôsobená aj pri liečebných telesných cvičeniach, ktoré rehabilitačné cviky maloletá pravidelne absolvovala v domácom prostredí so svojou matkou XXXXX. S prihliadnutím ku všetkým známym a objektívne potvrdeným okolnostiam prípadu,

sa alternatíva, že poranenie pravej ramennej kosti si poškodená maloletá S.T. spôsobila sama javí ako málo pravdepodobná. Zranenie je ďalej charakterizované ako ľahké s dobou liečby 3 týždne bez trvalých následkov. Znalci jednoznačne vylúčili závery znalca prof. XXXXX, CSc. ohľadom intenzity pôsobenia násilia (intenzívne násilie, brutálna neodborná manipulácia). Mechanizmus vzniku zranenia mal. XXXXX predpokladá pôsobenie vonkajšieho kompresívneho mechanického násilia slabej až nanajvyš stredne silnej intenzity na oblasť pravého ramena. Znalci taktiež vylúčili dedukciu znalca XXXXX v tom zmysle, že nakoľko bol klinický nález na pravej hornej končatine negatívny, tak tam zlomenina nebola. Naopak zastávajú názor, že uvedená zlomenina bola prítomná už pri prvotnom vyšetrení dňa 20.04.2016. Jednalo sa o klinicky nevýznamné a zanedbateľné poranenie (zlomeninu), o čom svedčí aj fakt, že objektívny klinický obraz bol iniciálne (20.04.2016 a 21.04.2016) ako aj následne počas chirurgických kontrol (25.04.2016, 30.04.2016) negatívny. K poraneniu mohlo dôjsť tak, ako to uvádza matka poškodenej maloletej, XXXXX, t.j. dňa 20.04.2016 v ranných hodinách. Pri prvotnom chirurgickom vyšetrení dňa 20.04.2016 nebolo vykonané RTG zobrazovacie vyšetrenie pravej ramennej kosti (z dôvodu negatívneho lokálneho klinického nálezu na pravej hornej končatine), to znamená, že uvedený typ zlomeniny pri prvotnom vyšetrení nemohol byť a ani nebol rozpoznávaný. Zlomenina pravej ramennej kosti bola verifikovaná až röntgenologicky dňa 21.04.2016 pri opätovne negatívnom klinickom náleze. Znalci XXXXX a XXXXX pri posudzovaní mechanizmu vzniku zlomeniny, stupňa intenzity pôsobiaceho násilia vôbec nebrali do úvahy skutočnosť, že poškodená maloletá S.T. trpí ťažkou formou DGS- geneticky vrodene chromozomálne ochorenie charakterizované vrodennými vývojovými chybami srdca a ciev, psychomotorickou retardáciou, poruchami imunity a dysmorfiou tváre. Poškodená maloletá S. T. bola od narodenia kriticky chorým pacientom so závažným postihnutím viacerých životne dôležitých orgánov (srdce, mozog, pľúca) s bezprostredným ohrozením na živote. V osobe poškodenej maloletej sa tak jednalo o primárne oslabeného detského jedinca, kde aj potencionálne pôsobenie vonkajšieho tupého mechanického násilia minimálnej, slabej intenzity konaním inej osoby (manipulácia s dieťaťom, rehabilitácia) mohlo spôsobiť úrazové anatomické zmeny u poškodenej maloletej, vrátane izolovaných jednoduchých nedislokovaných zlomením dlhých kostí.

XXXXX vo výsluchu uviedla, že dňa 20.04.2016 bola s jej maloletou dcérou S. T. sama v byte na adrese Júnová č. 1 v Bratislave. Ako ležala pri postieľke svojej maloletej dcéry, ktorá ležala v postieľke na brušku a bola nespokojná, tak sa z postele natiahla, že ju popraví a ruku pretiahla pomedzi rebriny na postieľke, chytila dcéru za bok a stiahla ju tak, aby ju pretočila na chrbát. Nevšimla si však, že má v zlom položení ruku a pritom ako ju pretáčala na chrbát začala malá plakať. Preto zavolała jej priateľovi XXXXX, ktorý sa vrátil domov z práce a išli spolu do nemocnice DFNsP Kramáre na pohotovosť. Dcéрке nič nezistili. Nakoľko malá na druhý deň plakala opäť išli s ňou do nemocnice na pohotovosť, kde ju poslali na röntgen a zistili jej zlomeninu kľúčnej kosti na pravej ruke. Celá jej to je veľmi ľúto. Dcéru vôbec nebije.

Do konania bola pribratá aj znalkyňa z odboru psychológia XXXXX, za účelom psychologického vyšetrenia obvinenej, ktorá v znaleckom posudku uviedla, že intelektové schopnosti obvinenej sa nachádzajú na úrovni nižšieho priemeru populačnej krivky. Je pre ňu charakteristická nepružnosť myslenia. Počas vyšetrenia

nebola u nej prítomná tendencia ku fabuláciám a konfabuláciám. Je menej sociálne zrelá, má limitované sociálne zručnosti, v interpersonalnej sfére má ťažkosti. Má však zmysel pre povinnosť. Je primerane empatická, ohľaduplná. Na vzťah so svojou dcérou sa upína a trávi s ňou všetok voľný čas. Rodičovské zručnosti sa napriek nevyzretosti a simplexnosti osobnosti javia ako primerane rozvinuté.

Ku skutku boli vypočutí svedkovia XXXXX-otec dieťaťa, XXXXX- matka obvinenej a XXXXX- otec obvinenej, XXXXX, ktorí neboli priamymi svedkami skutku, ale ako nepriamy svedkovia potvrdili výpoveď obvinenej. (obvinená im uviedla rovnaký mechanizmus vzniku zranenia maloletej ako uvádzala aj vo svojej výpovedi).

Svedkyňa XXXXX vo výpovedi uviedla, že je ošetrujúcou lekárkou maloletej S. T., ktorá bola od narodenia vážne chorá, trpela ťažkou vrodennou srdcovou chybou, kvôli čomu bola dva krát operovaná. Mala aj nález na mozgu a epileptické záchvaty. Maloletá chodievala k nej na vyšetrenia podľa odporúčania v sprievode matky alebo babky. Niky nezistila na tele dieťaťa žiadne zranenia svedčiace o fyzickom útoku na maloletú.

Do spisu boli zabezpečené správy k priebehu rehabilitácie pacientky S.T, ktorá prebiehala v XXXXX

Po zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach som dospela k záveru, že skutkový stav veci bol náležite zistený v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku a mám za to, že z dôkazov zadovážených v priebehu vyšetrovania, ktoré tvoria obsah vyšetrovacieho spisu vyplývajú konkrétne skutočnosti dokumentujúce skutkové okolnosti, ktoré však pre absenciu objektívnej a subjektívnej stránky nenapĺňajú zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona resp. iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obvineného na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky zavinenia.

Pri skúmaní trestnej zodpovednosti z hľadiska príčinného vzťahu je korektívom zavinenie, ktoré musí pristúpiť k príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom, pričom pokiaľ na pričítanie následku stačí nedbanlivosť treba, aby páchatel' aspoň podľa okolností a svojich osobných pomerov mal a mohol príčinný vzťah predvídať.

Zavinenie je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená zásada, že bez zavinenia niet trestného činu, ani trestu. Zavinenie musí zahŕňať všetky znaky charakterizujúce objektívnu stránku trestného činu, teda aj príčinný vzťah medzi konaním páchatel'a a následkom trestného činu.

Na naplnenie znakov subjektívnej stránky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zákona nestačí len zistenie, že páchatel' konal úmyselne, teda úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu samotného ublíženia na zdraví. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na

jeho intenzitu a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku.

Je potrebné poukázať najmä na výsledky znaleckého dokazovania Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz XXXXX, z ktorého vyplýva, že v danom prípade je možné pripustiť vznik (mechanizmus) podokosticovej zlomeniny maloletej pri silnejšom uchopení pravej hornej končatiny v oblasti ramena inou osobou s následným prudším potiahnutím alebo trhnutím hornou končatinou alebo razantnejšou manipuláciou s pravou hornou končatinou s následným pritlačením alebo zapáčením pravej hornej ramennej oblasti oproti prekážke. K zlomenine mohlo tiež dôjsť pri razantnejšom prevracaní poškodenej z polohy na bruchu do polohy na chrbát v smere cez pravú stranu tela a pravú ramennú oblasť pri súčasnom neprirodzenom anatomickom postavení pravej hornej končatiny. K poraneniu mohlo dôjsť tak, ako to uvádza matka poškodenej XXXXX, teda manipuláciou s pravou hornou končatinou pri pretáčaní dieťaťa. Je možné pripustiť i tú alternatívu vzniku vyššie opísanej zlomeniny, že táto mohla byť spôsobená aj pri liečebných telesných cvičeniach, ktoré rehabilitačné cviky maloletá pravidelne absolvovala v domácom prostredí so svojou matkou XXXXX.

Na základe vykonaného dokazovania je tak vysoko pravdepodobné, že obvinená XXXXX bola v inkriminovanom čase vo fyzickom kontakte s poškodenou maloletou dcérou (pretáčala ju na chrbát v postieľke), nebolo však žiadnym spôsobom preukázané, že tak konala v úmysle spôsobiť jej ublíženie na zdraví, čo je základným predpokladom naplnenia subjektívnej stránky trestného činu ublíženia na zdraví.

V predmetnej trestnej veci vzhľadom na závery znaleckého dokazovania je namieste sa zaoberať len tým, či prichádza do úvahy nedbanlivostné zavinenie obvinenej.

Pri nedbanlivostnom zavinení na rozdiel od úmyselného zavinenia páchatel' nechce spôsobiť následok predpokladaný trestným činom, ani s jeho spôsobením nesúhlasí. Podľa stupňa prítomnosti vedomostnej zložky zavinenia rozlišujeme nedbanlivosť vedomú a nevedomú. Vedomá nedbanlivosť zahŕňa vedomosť páchatel'a o možnosti spôsobenia následku, ktorý síce páchatel' nechce spôsobiť, avšak bez primeraných dôvodov sa spolieha, že následok nenastane. Nevedomá nedbanlivosť nezahŕňa vedomosť páchatel'a, avšak páchatel' vedieť mal a mohol, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom. Táto povinnosť, resp. možnosť vedomosti je súčasne podmienená okolnosťami prípadu a osobnými pomermi páchatel'a. V takomto prípade väčšmi záleží na objektívnych a subjektívnych kritériách nedbanlivosti, najmä na to, z akých dôvodov sa páchatel' spoliehal, že k škodlivým následkom jeho konania nedôjde, akú dôležitú povinnosť porušil, aké osobné pomery sťažovali splnenie tejto povinnosti, čo bolo príčinou, že nevedel, že môže porušenie alebo ohrozenie spôsobiť. O zavinenie z nevedomej nedbanlivosti ide teda len vtedy, ak povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom sú splnené súčasne. Nedostatok jednej z týchto zložiek znamená, že čin je nezavinený. Je potrebné aby si páchatel' mal a mohol aspoň predstaviť, že sa takýto príčinný vzťah môže rozvinúť. Pre páchatel'a nepredvídateľný príčinný vzťah nie je teda v zavinení obsiahnutý a páchatel' nezodpovedá za následok, ktorý takto vznikne.

Mám za to, že vykonaným dokazovaním bolo objektívne preukázané, že obv. XXXXX ako matka dieťaťa nemohla predpokladať, že následkom jej manipulácie s dieťaťom (jej pretočením) dôjde k zlomenine u maloletej a nie je možné ani konštatovať, že obvinená podľa okolností a svojich osobných pomerov mala a mohla príčinný vzťah medzi svojim konaním a vzniknutým následkom predvídať a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že dieťa trpí závažným genetickým ochorením a osoba bez lekárskeho vzdelania nemôže predvídať aké následky na zdraví dieťaťa môže vyvolať aj nepatrná manipulácia s dieťaťom, čím v jej konaní absentuje zavinenie aj v nedbanlivostnej forme.

Konanie obvinenej spočívajúce vo vyššie uvedených zisteniach v trestnoprávnom zmysle tak nesmerovalo k následku spočívajúcom v porušení, alebo ohrození záujmu chráneného Trestným zákonom a nebolo s ním v príčinnej súvislosti.

Z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci som rozhodla tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Anetta Hullová
prokurátorka